

نگه کن به مرغان پروازگر

میاندیش از بهر جان و خورش

و یا از چه یابد تنت پرورش

نه اندوه پوشاک و اندوه تن

که جان برتر از خورد و از پوش ، تن

نگه کن به مرغان پروازگر

که پرورده شان کرده مهر پدر

نه کارندگانند و نی بدروند

نه در بند انبار یا غله اند

نبینید اینان خورش یافتند؟

به مهر پدر پرورش یافتند؟

شما خود ز مرغان بسی برترید

ز سودای فردا چرا نگذرید؟

توانید آیا به اندوه خویش

ذراعی کنی قامت خویش ، بیش؟

غم از بهر پوشاک از چه خورید

که بر سوسنان چمن بنگرید

که رویند و محنت کشان نیستند

بپوشند و ریسندگان نیستند

سلیمان بدان شوکت و فرهی

نپوشید بر تن چنین جامه ای

گیاهی که امروز آید برون
که فردا فتد در تنور اندرون
به تن کرده شان جامه شاهوار
پس اندوه خوردن و نوشیدن
ببینید اعجاز پروردگار
و یا ماتم جامه پوشیدن
بداند خدای بلندآسمان
همه مردمان در تمنای آن
پدر از نیاز شما آگه است
بخواید از او ، چون که روزی ده است
بجوئید شهر خدارا نخست
که افزون شود این همه ، هر که جست
رها کن غم صبح فردای خویش
که فردا هم آید به سودای خویش
هم امروز را کارسازی بس است
غم روز را چاره سازی بس است

از انجیل متی فصل ۶ آیه های ۲۵ تا ۳۴

بزرگمهر وزیری